

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 21)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Ιανουάριος 2010

ΓΙΑΤΙ ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΜΙΚΡΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ;

Ἐὰν πάροουμε ἓνα κουκούτσι πορτοκαλιοῦ καὶ τὸ ρίξουμε στὴ γῆ. Τί θὰ βγάλει; Γνωρίζουμε ὅτι θὰ βγάλει νεράτζια καὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μπόλιασμα γιὰ νὰ γίνεῖ πορτοκαλιά. Ἐὰν σπείρετε ἓνα κουκούτσι ἐλιάς. Τί θὰ βγάλει; Ἄγρια ἐλιά. Καὶ ἔχει ἀνάγκη ἐμβολιασμοῦ. Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ἔρχεται στὸν κόσμὸ μὲ τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα καὶ πρέπει νὰ ἐμβολιασθεῖ, δηλαδὴ νὰ βαπτισθεῖ, προκειμένου νὰ καρποφορήσει. Ἄκουε πολλές φορὲς ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς, ἀπὸ τοὺς προτεστάντες, ἀπὸ τοὺς δικούς μας Σοῦπερ Χριστιανούς νὰ μιλᾶνε γιὰ τὴν Βάπτισι. Γιατί οἱ Ὁρθόδοξοι βαπτίζονται σὲ μικρὴ ἡλικία; Γιατί μὲ βάπτισε ὁ πατέρας μου μικρὸν καὶ δὲν μὲ ἄφησε νὰ βαπτισθῶ σὲ μεγάλη ἡλικία; Ὁ Χριστὸς βαπτίστηκε 30 ἐτῶν, ἐμένα γιατί μὲ ἐβαπτίσατε μωρό; Καὶ ἀκοῦς ἓνα σωρὸ ἐξυπνάδες. Ἀγαπητοί μου ἡ Ἁγία Γραφή μας ἀναφέρει (Μάτθ. κέφ.3, στίχ. 11) ὅτι ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐκήρυττε μετάνοιαν καὶ ἐκαλοῦσε τὸν λαὸν τῆς Ἰουδαίας νὰ μετανοήσουν. Ἐβαξε ἓναν, ἓναν, μέσα εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐξομολογοῦντο εἰς τὸν Ἰωάννην τὶς ἁμαρτίες τους. Τότε ἔρχεται καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἰσήλθε εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸ «ἀνέβη

εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος» (Μάτθ. κέφ.3, στίχ. 16). Δηλαδὴ ὁ Ἰησοῦς βγήκε ἀμέσως ἀπὸ τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ, διότι δὲν εἶχε καμμιά ἁμαρτία νὰ ἐξομολογηθεῖ. Ἀπαντοῦμε λοιπὸν στοὺς αἰρετικούς καὶ στοὺς δικούς μας τοὺς λεγόμενους Χριστιανούς, ὅτι ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος ἐβάπτισε Βάπτισμα μετanoiás καὶ ἐξομολογήσεως. Καὶ συνεχίζει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος «Αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ» (Μάτθ.

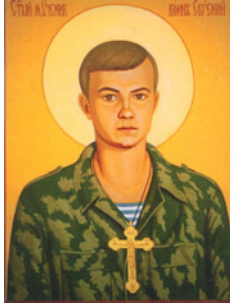

κέφ. 4, στίχ. 11). Ὁ Χριστός, λέει ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, θὰ σᾶς βαπτίσει μὲ Πνεῦμα Ἅγιον. Αὐτὸ εἶναι τὸ βάπτισμα ποῦ γίνεται σήμερα. Βάπτισμα σωτηρίας. Ἄλλο, λοιπὸν, τὸ βάπτισμα μετanoiás τοῦ Ἰωάννου καὶ ἄλλο τὸ βάπτισμα σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐμεῖς σήμερα βαπτίζομεθα τὸ Βάπτισμα Σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ καὶ βαπτίζομεθα εἰς μικρὴν ἡλικίαν, γιατί δὲν ξέρουμε πότε θὰ πεθά-

νοῦμε. Ὁ Χριστὸς ὁ ἴδιος ἐθέσπισε τὸ Βάπτισμα Σωτηρίας ὅταν εἶπε εἰς τοὺς μαθητὰς του «Εκεῖνος ποῦ θὰ πιστέψει καὶ θὰ βαπτισθεῖ θὰ σωθεῖ» (Μάρκ. κέφ. 16, στίχ. 16) καὶ ἀλλοῦ λέγει «ἐὰν δὲν γεννηθεῖ κανεὶς ἀπὸ νερὸ καὶ Πνεῦμα (σ.σ. δηλ. στὴν Βάπτισι), δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἰωάν. κέφ. 3, στίχ. 5). Ὅσο γιὰ τὸν νηπιοβαπτισμό, ποῖος πατέρας θὰ ...

(συνέχεια στὴν 3^η σελίδα)

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΡΩΣΟΣ

Ο Ευγένιος Ροντιούωφ γεννήθηκε στο Κουριβόλο, κοντά στη Μόσχα, στις 23 Μαΐου 1977. Ήταν το μοναδικό παιδί της οικογένειας και βαπτίσθηκε Όρθόδοξος Χριστιανός. Στά 11ά του γενέθλια, ή γιαγιά του, του χάρισε ένα σταυρό, που από τότε δεν αποχωρίστηκε ποτέ του. Στον πρώτο πόλεμο με τους Τσετσένους πιάστηκε αιχμάλωτος μαζί με άλλους τρεις Σοβιετικούς στρατιώτες, τους οποίους και σκότωσαν αμέσως. Από τον Ευγένιο ζήτησαν να βγάλει το σταυρό και όρκίστηκαν στον Άλλαχ ότι θα τον αφήσουν να ζήσει. Εκείνος αρνήθηκε σθεναρά. Εκείνοι, τότε εξαγριωμένοι τον έσφαξαν με μαχαίρι, κόβοντάς του το κεφάλι, αλλά χωρίς να τολμήσουν να του βγάλουν το σταυρό. Τον έθαψαν μ' αυτόν, αλλά χωρίς κεφάλι. Ήταν 23 Μαΐου του 1996 ή ημέρα που έκλεινε τα 19 του χρόνια. Χάρη στο σταυρό ή μητέρα του ανακάλυψε το πτώμα του που έθαψαν στο κοιμητήριο του χωριού. Πέντε ημέρες μετά, ο πατέρας του πέθανε από θλίψη στο μνήμα του γιού του. Ο Άγιος Νεομάρτυρας Ευγένιος άρχισε να εμφανίζεται και να κάνει θαύματα. Λατρεύεται με ιδιαίτερη θέλημη από τους Ρώσους σήμερα.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ

Είχε τη συνήθεια ο Άγιος να πηγαίνει στα σπίτια των πλουσίων και να παίζει και να προσποιείται πολλές φορές ότι φιλάει τις δούλες τους. Μία φορά κά-

ποιος άφησε έγκυο μιά δούλη κάποιου πλουσίου. Όταν ή κυρία της τη ρώτησε ποιός τη διέφθειρε, επειδή δεν ήθελε να φανερώσει, είπε «Ο Σαλός Συμεών με βίασε». Όταν ήρθε ο Άγιος, όπως το συνήθιζε, στο σπίτι αυτό, του είπε ή κυρία της κοπέλας. «Μπράβο Συμεών, διέφθειρες και άφησες έγκυο την δούλη μου». Αμέσως έσκυψε το κεφάλι του ο Άγιος και έσιώπησε. Όταν ήρθε ή ώρα να γεννήσει ή κοπέλα, κοιλοπόνησε τρεις μέρες, κινδυνεύοντας να πεθάνει. Είπε τότε ή κυρία της στον Άγιο «Προσευχήσου Συμεών, γιατί ή κοπέλα δεν μπορεί να γεννήσει». Εκείνος της απάντησε «Μά τον Ήσου, μιά τον Ήσου, δεν θα μπορέσει να γεννήσει το παιδί, αν δεν πεί ποιός είναι ο πατέρας του». Όταν άκουσε αυτό ή κοπέλα που κινδύνευε να γεννήσει, όμολόγησε ότι συκοφάντησε τον Αββά και φανέρωσε τον αληθινό πατέρα. Αμέσως τότε γέννησε.

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ

Ποιός φταίει; Αυτό φαίνεται να είναι το κοινό ερώτημα. Αλήθεια, ποιοι φταίνε; Και οι απαντήσεις πάνε και έρχονται. Φταίνε οι Αμερικανοί, φταίει ή αστυνομία, φταίει ή κυβέρνηση, φταίει ή Εκκλησία, φταίνε όλοι... εκτός από έναν: δεν φταίμε έμεις. Και με το σκεπτικό αυτό στριφογυρίζουμε στη δίνη της όργης. Αντί λοιπόν να ρωτάμε **ποιός** ίσως θα ήταν καλύτερο να ρωτήσουμε, **τί** μας φταίει. Ίσως μας φταίει το γεγονός ότι δεν έχουμε ψυχική ειρήνη, δεν έχουμε αγάπη, δεν έχουμε αυτοέλεγχο. Και το καλό και το κακό βρίσκονται μέσα μας. Όχι τόσο στον άλλο, αλλά σέ μας. Μας έχει λείψει ή ικανότητα να κοιτάξουμε τον έαυτό μας, γιατί τότε κάτι πονάει μέσα μας. Αυτό το κάτι είναι ο έγωισμός. Φοβούμαι ότι αυτές οι στοιχειώδεις αλήθειες έχουν γίνει ξεχασμένες ιδέες. Έχουν πεταχτεί στο σκοτάδι της άμνησίας και έχουν παραμεριστεί σαν άνουσιες θεωρίες. Φθάρηκαμε μέσα μας και φθειρόμαστε και τά γύρω μας. Ξεχάσαμε ότι ζει Κύριος ο Θεός. Ξεχάσαμε ότι όταν δεν βάζουμε τον Θεό

στην καρδιά μας, μπαίνει ο διάβολος. Ξεχάσαμε ότι όταν λείπει η αγάπη από μέσα μας τότε εισέρχεται η αντιπάθεια. Ξεχάσαμε ότι όταν δεν υπάρχει ψυχική ειρήνη τότε κυριαρχούν τα πάθη. Ο Θεός είναι και θα είναι η μόνη έλπιδα για τον κουρασμένο άνθρωπο. Στο μίσος αντιτάσει την αγάπη, στη διαφθορά τη δικαιοσύνη, στην ταραχή την ειρήνη, στα πάθη την ελευθερία. Ανά τους αιώνες ο άνθρωπος πολλές φορές βιάστηκε να χτίσει πύργους άλαζονείας, αλλά στο τέλος είδε ότι οι πύργοι κατέρρευσαν και μόνο ο ταπεινός Θεός της Αγάπης ήταν Αυτός που μας περιμάζεψε και μās άξιοποίησε. Μήπως αυτό δεν είναι πού συμβαίνει και τώρα;

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΦΕΡΝΕΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Κάποτε δυο βάτραχοι έπεσαν σε ένα δοχείο με γάλα. Ο ένας τρώμαξε, τὰ έχασε, άπογοητεύθηκε και πνίγηκε, χωρίς να προσπαθήσει μήπως σωθεί. Ο άλλος, τρώμαξε κι' αυτός, αλλά είπε: «κινδυνεύω, πρέπει όμως να αγωνισθώ». Πάσχισε, λοιπόν, με όλες του τις δυνάμεις να βγει από το δοχείο. Κυριαστική, αγωνίστηκε, έκανε άπεγνωσμένες προσπάθειες. Για λίγο φάνηκε να άπογοητεύθηκε. Συνέχισε όμως. Για μιὰ στιγμή ένωσε να στηρίζεται σε κάτι στερεό. Πατούσε πάνω σε κάτι σταθερό. Τί είχε συμβεί; Με τὰ πολλά κτυπήματα, με την πολλή κίνηση και προσπάθεια, τὸ γάλα είχε μεταβληθεί σε βούτυρο και έτσι ο βάτραχος σώθηκε. Πέτυχε να νικήσει τὸ θάνατο. Πόσο διδακτική είναι η προσπάθεια αυτή του βατράχου, για κάθε άνθρωπο στη ζωή και προπάντων για τούς νέους. Η ζωή αυτή (όπως την έχουν διαμορφώσει οι άνθρωποι του χρήματος, αλλά και άνθρωποι που τὰ πάντα τὰ βλέπουν με τὸ μάτι τῆς ύλης και του μηδενισμού και πού για πιστεύω τούς έχουν την επικράτηση, πατώντας ἐπὶ πτωμάτων, άπομακρύνοντας από μέσα τούς κάθε ἴχνος ανθρωπιάς και αγάπης) είναι άποπνικτική και προπάντων προσφέρει εμπόδια διὰ κάθε Ἰερή και ιδανική ἐπίδιωξη. Δυστυχώς άπαι-

τείται προσπάθεια. Και μάλιστα μεγάλη. Χρειάζεται τίμιος άγώνας. Τὸ βέβαιον είναι ότι θα έπακολουθήσει η νίκη. Μιὰ νίκη μετά από άγώνα έχει άπρομέτρητη γλύκα.

ΧΩΡΑ ΑΘΕΩΝ;

Είναι πλέον ήλιου φαινότερο, ότι γίνεται στην Πατρίδα μας μιὰ γιγαντιαία προσπάθεια, η χώρα μας να πνιγεί στα πλοκάμια τῆς αθεΐας, και ο λαός αυτός να άποκοπεί από τις ρίζες του, να λιποτακτήσει από τις βασικές άρχές του Γένους μας και τις άξιες με τις οποίες αγωνίστηκαν οι πρόγονοί μας να φυτάξουν κράτος με Θεό, κράτος με Ευαγγέλιο, κράτος που να άποτελεί τὸ καμάρι και τὸ στολίδι τῆς Ευρώπης, κράτος που δεν θα άρπαίζουν οι μεγάλοι φαγάδες την μπουκιά του λαού από τὸ στομα του, που δεν θα υπάρχουν ληστείες, άρπαγές και άδικίες, που δεν θα γίνονται δολοφονίες εν ψυχρῶ, έγκλήματα ειδεχθή και άποτροπία. Αν μπορούσαν να σηκωθούν από τὰ μηνήματα οι γενναίοι αγωνιστές που έθηριομάχησαν με τὸν δυνάστη για να στήσουν αυτό τὸ κράτος που σήμερα κατάντησε ένα ράκος και άποτελεί την χλεύη ὅλης τῆς γῆς (στην ὁποία άλλοτε δίδαξε την ιστορία και τὸν πολιτισμό του) θα μās έλεγαν πολλά. Δυστυχώς τούς άγνοούμε.

ΓΙΑΤΙ ΒΑΠΤΙΖΟΜΕΘΑ ΕΙΣ ΜΙΚΡΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ (Συνέχεια από την 1^η σελίδα)

... περιέμενε να μεγαλώσει τὸ παιδί του για να τὸ ρωτήσει αν θέλει να του κάνει έμβόλιο; Ουδείς. Και αναφέρει η Άγια Γραφή «Μετανοήσατε και ο καθένας από σας **και τὰ παιδιά σας**, ως βαπτισθεί εις τὸ ὄνομα του Ἰησοῦ Χριστου για να λάβετε τὸ χάρισμα του Αγίου Πνεύματος» (Πράξ. κέφ. 2, στίχ. 38-39). Πρέπει, λοιπόν, να μελετάμε και να έρευνούμε και να μην κρίνουμε βιαστικά και επιπόλαιοι και να έχουμε ταπεινώση, να ὁμολογούμε την ὀλιγομάθεια μας και να σεβόμαστε τις αποφάσεις των Θεολόγων Αγίων Πατέρων τῆς Εκκλησίας μας.

**ΟΛΕΣ ΟΙ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΕΣ;
ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ
ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΘΕΟ;**

Οί δυο αὐτὲς θέσεις ἐπαναλαμβάνονται ἀβασάνιστα στὴν ἐποχὴ μας, ἐποχὴ τῆς παγκοσμιοποίησης καὶ τοῦ συγκρητισμοῦ (τῆς ἀνάμειξης) τῶν θρησκειῶν. Στὴν πραγματικότητα ὅμως, οὔτε ὅλες οἱ θρησκείες εἶναι ἴδιες οὔτε ὁ θεὸς ποὺ λατρεύεται σὲ κάθε θρησκεία εἶναι ὁ ἴδιος. Κατ' ἀρχὰς ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἀποτελεῖ ἀνθρώπινη ἐπινόηση ὅπως συμβαίνει μὲ τὰ ἄλλα θρησκευτά, ἀλλὰ εἶναι ἀποκάλυψη τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους. Ἐπομένως, ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι μίᾳ ἀπὸ τὶς πολλὲς θρησκείες, ἀλλὰ ἡ μόνη ἀληθινὴ θρησκεία. Διαφέρει ὁ Χριστιανισμὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα θρησκευτά, ὅπως ἀκριβῶς διαφέρει ἓνα γνήσιο νόμισμα ἀπὸ ἓνα κᾶλπικο. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἰσχυρισμὸ ὅτι οἱ θρησκείες λατρεύουν τὸν ἴδιο Θεό, ἔχουμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὸ εἶναι προφανῶς λανθασμένο ἂν συγκρίνει κανεὶς τὸ Χριστιανικὸ Θεὸ μὲ τὰ πάνθεα τῶν πολυθεϊστικῶν θρησκειῶν μὲ τὶς θεότητες ποὺ ἔχουν ἀνθρώπινα ἢ ζωόμορφα χαρακτηριστικά, πάθη, μίση, πολέμους κ.λ.π. Ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν οἱ διαφορὲς εἶναι τεράστιες. Ὁ ἓνας Θεὸς τῶν Χριστιανῶν εἶναι Τριαδικός: Πατὴρ - Υἱὸς - Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὸ εἶναι ἀδιανόητο καὶ γιὰ τὸν ἐβραϊσμὸ καὶ γιὰ τὸν μουσουλμανισμό. Στὸ μουσουλμανισμὸ ὁ Θεὸς ἔχει τὸ μεγαλεῖο τῆς δυνάμεις καὶ νοιάζεται

κατὰ βάσιν γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Στὸ Χριστιανισμὸ ὁ Θεὸς ἔχει τὸ Μεγαλεῖο τῆς Ἀγάπης καὶ νοιάζεται ἀποκλειστικὰ γιὰ τὸ δημιούργημά Του, γι' αὐτὸ καὶ γίνεται ἀνθρώπος καὶ θυσιάζεται γι' αὐτό. Γιὰ τὸν Χριστιανισμὸ, ὁ παράδεισος εἶναι αἰώνια πνευματικὴ εὐφροσύνη ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Μεγαλεῖο τῆς παρουσίας, θέασης καὶ βίωσης τοῦ Θεοῦ. Ἀντίθετα, γιὰ τὸ μουσουλμανισμὸ εἶναι ἡ αἰώνια ἀπόλαυση γήινων ἡδονῶν: ποταμοὶ ἀπὸ γάλα καὶ κρασί, ὄμορφες γυναῖκες κ.ἄ. Πρέπει λοιπὸν νὰ μείνουμε σταθεροὶ στὴν πίστη μας, ποὺ παραδόθηκε ἐξαρχῆς τέλεια ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας Ἰησοῦ Χριστό, ποὺ εἶναι βεβαιωμένη μὲ ἄπειρα θαύματα, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πυξίδα στὴ ζωὴ μας, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκλόνητο βράχο στὸν Ὅποιο ὅποιος στηρίζεται δὲν καταποντίζεται ποτέ.

Ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις τῶν παιδιῶν τοῦ Συλλόγου ΕΛΠΙΔΑ στὸν Ἅγιο Ραφαήλ.

Στὰ παιδιὰ τῆς ΕΛΠΙΔΑΣ καὶ σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου εὐχόμεστε χρόνια πολλὰ καὶ καλὴ χρονιά!!

**ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε Κυριακὴ:
Ἵορθρος - Λειτουργία 7.30 - 10.10 π.μ.

**ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ**

Κάθε Τετάρτη στὶς 4.30 μ.μ.

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἴδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἴστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: π. Ραφαήλ Ἀλιπαραμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6979835185, e-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα ἢ προαιρετικὲς συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς: π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.